

6. Pääsiäisen jälkeinen sunnuntai

Evankeliumi, Joh. 15: 26 - 27; 16: 1 - 4

” **Sinun todistukset ovat minun iloni, ne ovat minun neuvonantajani.**” Nämä Daavidin sanat Psalmissa 119: 24 osoittavat, mitä iloa ja hyödytystä kuninkaallinen profeetta nautti Herran sanan tutkistelusta. Herran todistuksissa Daavid löysi ilonsa ja neuvonantajansa. Mitä on sitten Herran todistus? Sanaa **t o d i s t u s** käytetään niin usein Daavidin Psalmeissa ja muissa paikoissa Pyhässä Raamatussa, että on tarpeellista katsoa tarkasti, mitä Pyhä Henki tällä sanalla ymmärtää. Kun me sovitamme useimmat Pyhän Raamatun paikat yhteen, niin havaitsemme, että sana **t o d i s t u s** useimmiten merkitsee samaa kuin opetus tai oppi; ja että Jumalan todistus usein on niin ollen sama kuin Jumalan tahdon ilmoitus, joko sillä sitten tuodaan esiin Jumalan käskyt tai Hänen armoneuvonsa ja lupauksensa. Herran lupauksia kutsutaan Hänen todistukseksi. Niinpä Daavid sanoo: ” **Sinun todistukset ovat aivan lujat**” Ps. 93: 5. Lupausta syntisten armoittamisesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta kutsutaan myös Jumalan todistukseksi. Johannes sanoo: ” **sillä tämä on Jumalan todistus, jonka hän Pojastansa todisti. Ja tämä on se todistus, että Jumala on meille ijankaikkisen elämän antanut, ja se elämä on hänen Pojassansa.**” 1. Joh. 5: 9, 11. Samoin mainitaan lain taulut todistuksen tauluiksi, 2. Moos. 32: 15. Tästä me siis näemme, että Jumalan todistuksilla ymmärretään sitä oppia Jumalan tahdosta meidän pelastukseemme, jossa ovat sekä ne lohdutukset ja lupaukset, jotka on annettu meille kehotukseksi, että myös käskyt meidän elämämme ojennukseksi. Näissä Herran todistuksissa Daavid löysi sekä niiden ilon että hyödytyksen, riemun ja hyvyyden. Jospa Jumala nyt tekisi sen, että jokainen meistä voisi sanoa samoin itsestään: **Herra, Sinun todistuksesi ovat minun iloni.** Jos mieleni on levoton, niin minä ihastun ja virvoitun tutkiessani Sinun suurta rakkauttasi ja erityisesti sitä suurta todistusta, että Jumala niin rakasti minua, että Hän antoi ainoan Poikansa kuolemaan minun edestäni, etten minä hukkuisi vaan saisin iankaikkisen elämän. Koska minä en monessa tapauksessa elämässäni tiedä ainoatakaan neuvoa ja olen usein epä tietoinen, kuinka minun mieluummin tulisi menetellä, että olisin Vapahtajalleni iloksi ja

mieliksi, niin Sinun todistuksesi ovat minun neuvonantajani. Totisesti on autuas se, joka Jeesuksen armon kautta voi totuudessa sanoa iloitsevana Herran todistuksista. Sellainen ihminen voi myös rukoilla sydämeästään niin kuin Daavid: ” **Anna minulle ymmärrys, kätkeäkseeni sinun lakias, ja pitääkseni sitä koko sydämestäni. Anna minun käydä sinun käskyis tietä; sillä niihin minä halajan. Kallista minun sydämeni sinun todistuksiis, ja ei ahneuden puoleen.**” Ps. 119: 34 - 36.

Vapahtajamme lupaa myös opetuslapsilleen tämän päivän evankeliumissa, että Hän poismentonsa jälkeen, heille lohdutukseksi ja iloksi, tahtoi lähettää Todistajan, jonka todistus oli tuleva heille ja kaikille uskovaisille iloksi ja neuvoksi, ja tämä Totuuden Henki oli todistava itse Herrasta Jeesuksesta. Me tahdomme siis tänä päivänä tutkistella:

Pyhän Hengen todistusta Vapahtajastamme, joka ilahduttaa meitä syntisiä

Jeesus sanoo: ” **Mutta kuin Lohduttaja tulee, jonka minä teille Isältä lähetän, totuuden Henki, joka Isästä käy ulos, se on minusta todistava.**” Joh. 15: 26. Tämä on suloinen lupaus hätääntyneille syntisille. Pyhä Henki todistaa sellaisesta, mitä emme tunne emmekä saattaisi järjellämme havaita, joka on kuitenkin sangen tarpeellinen tietää itsellemme lohdutukseksi ja autuudeksi nimittäin, että me olemme lunastetut ja vapaaksi ostetut kuolemasta ja kadotuksesta Jeesuksen kuoleman kautta ja sen johdosta meidät on tarkoitettu olemaan Jumalan perillisiä ja Jeesuksen kanssaperillisiä. Ainoa tie syntisille autuuteen on se, että he tulevat Jumalan tykö Kristuksen kautta. Tämä olisikin ollut iankaikkisesti selittämätön asia, jota ei enkelinkään taito olisi osannut tutkia, ellei Pyhä Henki olisi siitä todistanut, että Kristus on kerran kärsinyt syntisten edestä, vanhurskas väärin edestä, viedäkseen meidät Jumalan tykö. Sentähden kutsutaan myös oppia meidän Herramme Jeesuksen sovintokuolemasta ja kärsimisestä **salatuksi Jumalan viisaudeksi, ” jonka Jumala on ennen maailman alkua säätänyt meidän kunniaksemme, Jota ei yksikään tämän maailman päämiehistä tuntenut; Mutta meille on Jumala sen ilmoittanut Henkensä kautta; sillä Henki kaikki tutkistelee, Jumalan syvyydetkin. Mutta emme ole saaneet tämän maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka Jumalasta on, että me tietäisimme, mitä meille Jumalalta annettu on.**” 1. Kor. 2: 7 - 8, 10, 12.

Kokemus osoittaa sen, ettei ihminen aina järjellään käsitä sitä, minkä kylläkin jo pelkkä järki voisi käsittää. Mutta vaikka me senkin myöntäisimme, että ihminen voisi saavuttaa paljaalla järjellään ilman enempää Jumalan ilmoitusta kaiken sen tiedon, joka järjellä taidetaan saavuttaa, mitä hän sitten tietäisi? Hän tietäisi, että on yksi Jumala, ja voisi ymmärtää Jumalalla olevan

äärettömät ominaisuudet; luonnon tutkimisesta hän saattaisi päätellä tämän Jumalan olevan aivan hyvän ja laupiaan, mutta samalla myös sangen pyhän ja vanhurskaan. Jos ihminen sitä vastoin katselee puolueettomasti itseänsä, niin hänen täytyy kyllä tunnustaa rikkovansa usein nekin velvollisuudet, joita luonnon laki määrää ja että hänen Luojansa ei voi äärettömän pyhyytensä ja vanhurskautensa mukaan jättää häntä rangaisematta. Siinä katoaa kaikki uskallus hänen sydämestänsä ja sen sijaan pelko ja kauhistus Jumalan edessä valtaa Hänet. Millä hän nyt Luojansa vihan lepyttäisi? Paras järjellinen neuvo olisi parantaa elämänsä. Mutta jos hän senkin päätöksen tekisi ja voisi sen täyttää; jos hän voisi elää niin nuhteettomasti, ettei hänen tuntuksa enää ollenkaan soimasi häntä (joka on kuitenkin mahdotonta langenneelle ihmiselle, jolla ei ole itsestään halua eikä voimaa totella Jumalaa), niin pysyisihän kuitenkin hänen entinen syntinsä vielä paljaana hänen edessään niin kuin maksamaton velka. Ja silloin hänellä ei myöskään olisi mitään varmaa autuuden toivoa. Hänen täytyisi havaita, että Jumalan vanhurskaus täytyy sovittaa, mutta siihen ei hänellä itsellään ole mitään neuvoa. Ihmisen järki ei sitä oppia koskaan voisi tutkia, että Jumalan Poika itse otti meidän luontomme ja siinä kärsi meidän rangaistuksemme.

Sentähden se on Pyhän Hengen todistus, joka ilmoittaa meille Jeesuksen Välimieheksi Jumalan ja ihmisten välillä. Kyllä ihmiset ovat valmiita lohduttamaan itseään hädässä Jumalan laupeudella; mutta Pyhän Hengen täytyy opettaa meitä lohduttamaan itseämme Jumalan laupeudella **Kristuksessa Jeesuksessa**. Tämä oppi käy yli kaiken ihmisymmärryksen; ja kuinka syvästi me olemme langenneet näkyy hyvin selvästi siitä että, sitten kun oppi Jeesuksesta on ilmoitettu meille, tahtovat kuitenkin aivan harvat uskoa siihen; ja siksi Jumalan Hengen itse täytyy jumalallisella voimallaan muuttaa ihmisen sydämen. Ihminen seisoo kovasti vastaan ennen kuin hän voi tulla uskomaan ja rakastamaan sitä totuutta, että Jeesus Kristus on tullut maailmaan vapahtamaan syntisiä.

Meidän tulee siis kiittää siitä Pyhää Henkeä, että Hän on opettanut meitä tuntemaan Jeesuksen Kristuksen meidän Vapahtajanamme, vanhurskautenamme ja väkevyytenämme. Hän todistaa ihmisten sydämissä Herrasta Jeesuksesta. Hän, Pyhä Henki todistaa, että Jeesus Kristus on Jumala yli kaiken, siunattu iankaikkisesti. Hän todistaa Hänen tulleen todelliseksi ihmiseksi, lain alaiseksi tehdyksi, että Hän lunastaisi meidät lain kirouksesta; ja todistaa Hänen alentaneen itsensä ja olleen kuolemaan asti kuuliainen, niin — hamaan ristin kuolemaan asti. Hän palauttaa mieleemme ja tuo esiin sen kalliin lunastushinnan, jolla me olemme ostetut, nimittäin Kristuksen kalliin veren, niin kuin puhtaan ja viattoman Karitsan veren. Hän, Pyhä Henki kirkastaa meille Jeesuksen rakkauden ja muistuttaa meitä kaikesta, mitä Jeesus Kristus on sanonut, juuri silloin kuin meidän sydämemme sitä parhaiten

tarvitsee ja Hän näkee sen meille hyödylliseksi, joko meille lohdutukseksi ja virkistykseksi tai kurittamiseksi ja nöyryyttämiseksi.

Totuuden Henki todistaa Jeesuksesta, ja Hänen todistuksensa on ilahduttava todistus. Luoja on istuttanut ihmiseen halun ja pyrkimisen etsimään omaa parastaan. Kaikki mikä edistää luuloteltua tai todellista onnellisuuttamme, se ilahduttaa ja huvittaa meitä. Minkä siis pitäisi enemmän ilahduttaa meitä kuin tuon iloisen sanoman Jeesuksesta Kristuksesta. Kun Totuuden Henki kirkastaa tämän sydämellemme ja vakuuttaa meille, että jolla on Jeesus, hänellä on myös kaikki Hänen kanssaan; ja Hän näyttää meille samalla, että tämä autuuden lähde Jeesuksessa on avoinna kaikille vaivaisille syntisille; että viisailla ja yksinkertaisilla, rikkailla ja köyhillä, nuorilla ja vanhoilla, kaikilla, kaikilla on avoin pääsy Vapahtajan tykö; että on ainoastaan kyse sydämen jättäytymisestä Vapahtajalle; näin me olemme autuaat ajassa ja iankaikkisuudessa. Eikö siis tätä todistusta voidakin kutsua iloiseksi ja ilahduttavaksi todistukseksi! Todellakin! siinä on koko asia, että me tunnemme ja ymmärrämme, kuinka tarpeellinen Vapahtaja onkaan meille. On kaikei meille ilahduttavaa saada kuulla, että meitä kaikkia rohkaistaan tulemaan Hänen tykönsä ja että me jo edeltäpäin voimme olla vakuuttuneet Hänen ottavan sanomattomalla rakkaudella ja hellyydellä vastaan meidät, jos me ainoastaan tahdomme tulla. Tässä todistuksessa Jeesuksesta löytää ravintonsa se sielu, joka pitää autuudestaan murhetta.

Mitä sitten Totuuden Henki Jeesuksesta todistaa? Sen, ettei yhdessäkään muussa kuin Hänessä ainoassa ole meidän koko autuutemme. ” **Ja ei yhdessäkään toisessa ole autuutta; sillä ei myös ole muuta nimeä taivaan alla ihmisille annettu, jossa meidän pitää autuaaksi tuleman.**” Apt. 4: 12. Pyhä Henki todistaa **Jumalan niin rakastaneen maailmaa, että Hän antoi ainoan Poikansa, että jokainen kuin uskoo Hänen päällensä, ei pidä hukkuman vaan iankaikkisen elämän saaman.** Ja tämä kallis lahja on annettu syntisille, sellaisille jotka tuntevat viheliäisyytensä ja tunnustavat itsensä Jumalan vihan alaisiksi. ” **Se on totinen sana ja kaikei mahdollinen ottaa vastaan, että Kristus Jesus on tullut maailmaan syntisiä vapahtamaan, joista minä suurin olen.**” 1. Tim. 1: 15. Kyllä Vapahtaja tiesi meidän viheliäisyytemme ja syntimme, mutta se ei estänyt Häntä rakkaudesta kärsimästä meidän sijassamme kuolemaa. Paavali sanoo: ” **Sillä Kristus, kuin me vielä heikot olimme, on ajallansa jumalattomain edestä kuollut. Mutta Jumala ylistää rakkauttansa meidän kohtaamme, että kuin me vielä syntiset olimme, on Kristus meidän edestämme kuollut.**” Room. 5: 6, 8.

Tästä Totuuden Hengen suloisesta todistuksesta me siis opimme, ettei meidän ensinkään tarvitse pysyä kaukana Herrasta Jeesuksesta, vaan voimme mennä täydellä rohkeudella Hänen tykönsä ja kukin osaltamme pyytää osaa ja voittoarpaa siinä autuudessa, jonka Hän on meille ansainnut. Mikä meitä voisi

enemmän ilahduttaa ja hyödyttää, kuin tämä kallis todistus Vapahtajastamme ja Hänen ansiostansa? Milloin sydän voinee enemmän iloita kuin silloin, kun Pyhä Henki lukitsee sen totuuden sydämessä, **ettei yhtään kadotusta ole niissä, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat.** Room. 8 : 1.

Siitä nyt vain on kysymys, jos me otamme vastaan tämän todistuksen ja annamme sille sijan sydämessämme. Jeesuksessa meillä on kyllä, iankaikkisesti kyllä; ja jos meidän syntimme vielä olisivat veriruskeat, niin pitää niitten kuitenkin lumivalkeiksi tuleman; sillä mikä olisi niin hirvuinen synti, jota ei Jumalan Pojan veri voisi sovittaa. O! tämä verihinta on iankaikkisesti kelpaava; jospa vain monikin pitäisi sen hyvin kalliina ja käyttäisi hyväkseen itsellensä pelastukseksi sekä synnin rangaistuksesta että vallasta. Ihmiset kuulevat usein tätä autuaallista todistusta, usein he sitä lukevat, mutta sen pahempi! useimpien sydän pysyy yhtä kylmänä ja kovana. O! jospa monikin malttaisi tänä päivänä mielensä! Jumala muistuttakoon heitä siitä, että heidän pitää kerran tilin tekemän kaikista niistä kerroista, joina he ovat kuulleet Jeesuksen rakkaan kutsumisen ja se suloinen todistus Jeesuksen täydellisestä sovinnosta on pantu heidän sydämellensä, ja he ovat kuitenkin tahallisesti sulkeneet sydämensä Häneltä. Vaikuttakoon Jumala!, että he erityisesti muistaisivat sen Jeesuksen, jonka he ylenkatsovat ja joka kerran on oleva heidän tuomarinsa, riippuneen haavoitettuna ja verisenä ristinpuussa rakkaudesta heitä kohtaan ja halusta myös heidät autuaaksi tehdäksensä. O! jospa Jumalan Henki saisi todistaa heille, kuinka valmis Hän on heitä vastaanottamaan ja kuinka hyvä heidän olisi olla, jos he antaisivat itsensä kokonaan Hänelle omaksi.

Te Jeesuksen uskovaiset, jotka olette tästä todistuksesta teidän Vapahtajastanne kerran saaneet halun ja rohkeuden heittäytyä Hänen jalkojensa juureen; te jotka vielä rakastatte Häntä, kun itse olette kokeneet, kuinka rakkaasti Hän syleili teitä, kuinka pitkämielinen ja uskollinen Hän ollut teitä kohtaan kaikkena elinaikananne; rukoilkaa Häntä yhä uudelleen, ettei Hän koskaan ota Pyhää Henkeään teiltä pois, vaan päivä päivältä uudistaisi rakkautensa ja lempeytensä teitä kohtaan, eikä väsyisi teidän hitautenne ja sydämenne kovuuden tähden. Antakaa Hänelle yhä uudestaan sydämenne, että ne olisivat kokonaan Hänen omansa, ja Hän aina enemmän ilahduttaisi ja johdattaisi teitä hyvän tahtonsa mukaan Henkensä todistuksella; että Hän vihdoin iankaikkisuudessa tekisi teidät osallisiksi siitä täydellisestä ilosta, missä te saatte nähdä Hänet niin kuin Hän on.